

OIKUMENE

**Anuarul Colegiului Economic
„Virgil Madgearu”**

Anul II, tomul II, 2015/2016

**OIKUMENE – Anuarul Colegiului Economic
„Virgil Madgearu” – București**

Colegiul Director:

Director: Prof. Roxana Carmen Ionescu

Director adj.: Prof. Dana Iliescu

Director educativ: Prof. Anca Petrache

Colegiul de Redacție:

Redactor & editor: Prof. Liviu Mitache

Redactor: Prof. Dr. Daniela Eugenia Vodiță

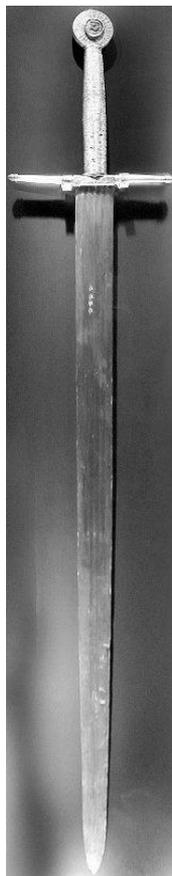
Colegiul Economic „Virgil Madgearu”,
Bd. Dacia Nr. 34, Sector 1, București,
Tel. 021.211.72.56, Fax. 021.211.07.23,
E-Mail: cemadgearu@yahoo.com,
Site: <http://www.madgearu.ro>

OIKUMENE

Anuarul Colegiului Economic „Virgil Madgearu”

Anul II, tomul II, 2015/2016

Ediție de Liviu Mitache

EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2016

Redactor: Gheorghe Iovan
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Monica Balaban

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

ISSN 2360 – 4956
ISSN-L 2360 – 4956

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/23604956

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2016
Editura Universitară
Editor: Vasile Muscalu
B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București
Tel.: 021 – 315.32.47 / 319.67.27
www.editurauniversitara.ro
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021-315.32.47 / 319.67.27 / 0744 EDITOR / 07217 CARTE
comenzi@editurauniversitara.ro
O.P. 15, C.P. 35, București
www.editurauniversitara.ro

CUPRINS

CRITICĂ, ISTORIE ȘI TEORIE LITERARĂ

Roxana Carmen Ionescu, Mariana Vasile
Tehnici și deprinderi de lectură 9

Liviu Mitache
Din înțelepciunea orientală (antologie și traducere din limba engleză) 15

ALEGERI ȘI OPTIUNI

Georgiana Pistol
Leadershipul – alegerea generației tinere 18

Robert Constantin Ștefănescu
Realitatea mea. Un studiu personal al diviziunii culturale și
umane între români și britanici 21

Claudia-Florentina Ilinca
De ce Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune? 27

Sir Steven Runciman
O profesie – bizantinolog 29

CRITICĂ, ISTORIE ȘI TEORIE LITERARĂ

Nicoleta Baci
Țiganiada lui Ion Budai-Deleanu 34

Andreea Olivia Matei
Proza istorică în spațiul românesc 44

Daniela Eugenia Vodiță
Pădurea, anotimpurile și vârstele omului în lirica folclorică 53

ECONOMIE

Irina Denisa Munteanu Brandwashed - realitate sau ficțiune	61
---	----

Ioana Adelina Necșuțu Noutăți în Contabilitate	64
---	----

ISTORIE

Raluca Andreea Barbu & Anca Ioana Bute Marele Bazar din Istanbul, un crâmpei din 1001 de nopți	74
---	----

Cătălin Darmon Legendele lui Manuc-Bei	78
---	----

Liviu Mitache Cum scriu străinii despre români ?	99
---	----

LITERATURĂ – POEZIE ȘI PROZĂ

Raluca Băsășteanu Misterele vieții	106
Melancolie	106
Renunț	108

Cătălina Elena Frățilă Drumul regăsirii	109
Răspunsuri	110
Bilanț	111
Căutare	112
Libertate	113
Efemer	114
Rătăcire	115

Gabriela Andreea Mâineci Ăpus	116
Tată și fiică	117

Monica Toroiman Povestea Valeriei și a Celui ce stă în loc și totuși merge înainte	119
---	-----

Alexandra Trăncălanu	
Nu îmi furați visul;	122
Ce-ți pot spune?	123
Despre iubire	124
Ce simt azi	125

MATEMATICĂ

Horia Brătuianu	
Un puzzle matematic	126

Denise Buturugă, Anda Grigore, Mirela Sima	
Simulare Matematică – Profilul tehnologic – Clasa a XII-a	127

Ioana Cruciat	
Concursul de matematică aplicată „Adolf Haimovici”	133

Cristina Lemnaru	
Subiecte date la faza pe scoala a olimpiadei de matematică	
Ianuarie-2016	138
Rezolvări olimpiada de matematică	139

METODICĂ

Claudia – Florentina Ilinca	
Învățarea prin proiecte – O încercare de o mai multă implicare a	
elevilor în procesul de învățare	143

PSIHOLOGIE

Dana – Catrinel Brătescu	
Profunzimea religioasă ale psihoterapiei	145

Roxana Finichiu	
Scurtă incursiune în problematica anxietății umane	153

RELIGIE

Irina Radu	
Originea lumii – dialogul între religie și știință	159

TIMPUL LIBER: FILME, LECTURI ETC.

Beatrice Maria Poenaru Înainte să adorm	165
Mihai Popa Aferim! - de Radu Jude	168
Raluca Rădulescu Poate Internetul să înlocuiască biblioteca?	170
Ada Maria Stan The Imitation Game	172
Monica Toroiman Noaptea în care cerurile se deschid: noaptea de Sânziene	175
Teodora Maria Zamă Un nou orizont, o nouă casă: colonizarea planetei Marte	177

*Roxana Carmen Ionescu**

*Mariana Vasile***

Tehnici și deprinderi de lectură

„Citește! Citind mereu, creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini, din care vei întocmi înțelesul și filosofia vieții.” (Mihai Eminescu)

Psihologii și pedagogii, oamenii de știință în general, au încercat încă din cele mai vechi timpuri să pună bazele unei științe a creării deprinderilor, a metodelor științifice, o știință a însușirii cât mai temeinice a cunoașterii. Căci așa cum spunea Aristotel, „trei lucruri sunt necesare pentru educație: talentul, exercițiul, o metodă de studiu.”

Știința de a învăța cu toate aspectele pe care le presupune, dar în special tehnica informării cu procesele de căutare și regăsire, ca și arta lecturii ocupă în prezent o poziție esențială în cadrul educației¹.

Felul în care citești o carte depinde de motivul pentru care citești - pentru a obține o imagine generală, pentru a verifica o informație sau a găsi răspuns la o întrebare, sau pentru o cunoaștere amănunțită și sistematică a tuturor ideilor. În primul rând, trebuie să stabilești **ce și de ce** citești².

Mircea Malița distinge trei feluri de a citi o carte după „timpul” afectat acesteia:

- *Cititul lent* (de cinci pagini pe oră), cu creionul, hârtia, dicționare și alte instrumente alături;

- *Cititul normal* (de 25 de pagini pe oră), cu mici clipe meditative, acompaniat de muzică, este cititul senin, obișnuit;

- *Citirea rapidă* (125 pagini pe oră) este numită și citire în „diagonală” sau „a da o raită prin vecini”, când se parcurge o carte într-o ședință.

* Profesor Roxana Carmen Ionescu este Directorul Colegiului Economic „Virgil Madgearu” din București.

**Mariana Vasile este bibliotecar la instituția mai sus amintită.

¹ *Tehnica muncii intelectuale și dezvoltarea personalității*. Accesibilă pe Internet la adresa: ebooks.unibuc.ro/filologie/utilizatorii/8.htm

² ARMEANU, C. M. PANAGOREȚ, Oana. Tehnici de superînvățare: Cum să înveți foarte repede și foarte bine. Alexandria: Editura Tipoalex, 2005, p.184.

Eseistul amintit afirmă că orice cititor, fără să se refere la vârsta acestora, „își formează ritmul și regimul propriu de lectură, așa cum își formează mersul”.

Pe de altă parte, actul lecturii poate fi privit și din perspectiva categoriilor de cititori pe care profesorul le poate descoperi între elevii săi. De pildă, Mircea Eliade distinge în tinerețe (1934) patru tipuri, fără să se refere strict la cititorii școlari:

Prima categorie este compusă din cititorii care asimilează atât de personal materia cărții, încât păstrează peste ani starea suflească provocată de prima lectură;

A doua categorie îi cuprinde pe lectorii care rețin din cartea citită aspecte în jurul cărora pot reflecta;

A treia este formată din cititorii prodigioși, dar care nu pot vorbi decât vag despre cărțile citite;

A patra îi cuprinde pe cititorii care, deși nu a reținut ansamblul cărții, pot memora și comenta cu ușurință amănunte din cartea respectivă³.

Mai aproape de cititorii școlari se află Mircea Herivan atunci când descoperă și caracterizează patru „tipuri” de lectori la acest nivel:

- *Tipul A* îi cuprinde pe cititorii cu disponibilități de transpunere totală sau parțială în ficțiunea literară, lectori care se identifică, de obicei, cu eroul principal;

- *Tipul B* este reprezentat de cititorul care proiectează în opera literară propriile stări de spirit și pentru care eroul literar este o modalitate de cunoaștere nemijlocită a propriei naturi;

- *Tipul S* (superior) este ilustrat de cititorul în a cărui proiecție în opera literară, în eroul românesc sau liric, intervine judecata de valoare în plan etic și estetic;

- *Tipul E* (estetul) îi cuprinde pe cititorii care privesc dincolo de personaje și acțiune, căutând elemente de natură strict estetică⁴.

Cercetătorul străin, danezul Jansen, distinge pe baza experimentelor sale, patru faze succesive pe care le parcurg cititorii - școlari:

- Prima fază este de *inițiere*, când lectura începe pe la 9-10 ani și este o activitate plăcută, fără scop definit. Caracterul ei emoțional este evident iar comprehensiunea nu este, pentru copil, o preocupare capitală;

- În a doua fază, cititorul (de 11-12 ani) are o *capacitate sporită de înțelegere*; își poate controla într-o anumită măsură ritmul lecturii, poate

³ GOIA, Vistian. *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*. Cluj Napoca: Editura Napoca Star, 2001, p. 154.

⁴ Ibidem, p.154-155.

răspunde unor întrebări privind conținutul celor citite, scăpând de tirania „cuvântului de cuvânt”;

- În a treia fază (pe la 13-14 ani), elevul începe să practice o lectură critică, când textul e supus interogațiilor, când cititorul descoperă fie puncte vulnerabile, fie contradicții, devenind „sursă de valorizare”;

- În a patra fază (15-16 ani), lectura devine „fiabilă” (este făcută cu siguranță și ușurință), selectivă, exploratorie și global-informativă, desfășurată cu viteze și modalități variate iar cititorul este capabil să compare și să esențializeze, printr-un „dialog” cu sine însuși sau cu autorul textului⁵.

Referitor la lectura cu „voce tare” practică de elevi la insistențele dascălilor, Paul Cornea consideră că această activitate este o „gravă eroare pedagogică” pentru că ea îi împiedică pe elevi „să exerseze decodarea directă a semnelor grafice”, abilitate indispensabilă spre a ajunge la însușirea unei lecturi hiperlogografice⁶. Însă citirea cu voce tare este o practică necesară și utilă din două motive: în faza inițială, elevii mici învață cum se citește un text comparându-se cu profesorul, cu un coleg, cu un frate sau soră mai maturi etc. Apoi, citirea cu „voce tare” în fața clasei este un mod de verificare și autoevaluare a stadiului în care se află elevul respectiv. E adevărat, elevii pot citi corect un text fără să-l înțeleagă, dar cu timpul lectura devine comprehensibilă, corectitudinea cititului va fi dublată de descoperirea semanticii textului. Este unanim acceptată ideea că, la începători, înțelegerea textului nu se realizează concomitent cu cititul. Lectura comprehensivă se realizează numai parcurgându-se simultan trei operații: perceperea vizuală, pronunțarea cuvintelor și perceperea auditivă. În condiții normale, pe la vârsta de 11-12 ani, când elevul depășește ciclul primar, exersându-se în cel gimnazial, el devine capabil să practice tipuri de lectură apropiate de ale adultului avizat. Se consideră că prima lectură cunoaște două etape. Prima este *lectura sensibilizatoare*, când rolul predominant îl deține intuiția artistică, înțeleasă ca facultate care mobilizează „totalitatea psihică a omului”: memoria, voința, intuiția afectivă, intelectul. Acum cititorul percepe multiple sugestii necristalizate și nediferențiate, producându-i înțelesuri vagi și un fior de neliniște. Urmează faza *lecturii clarificatoare*, care tinde, prin repetate reveniri la text, la anumite părți ale acestuia, să identifice relații subtextuale care configurează o structură de semnificații menită să deschidă diferite perspective de interpretare. Lectura de acest tip solicită gândirea operațională, imaginația reproductivă și creatoare⁷. Calitățile elementare ale lecturii practicate la clasele gimnaziale și liceale sunt:

⁵ Ibidem, p. 155.

⁶ Ibidem, p. 155-156.

⁷ Ibidem, p. 156.

Felurile lecturii - *Lectura corectă* - *Lectura fluentă* - *Lectura conștientă* - *Lectura expresivă* - *Lectura critică*.

Caracteristici - citire fără silabisire, fără omisiuni sau adăugiri, fără repetări sau inversiuni, cu intonația corespunzătoare; -este citirea cursivă, fără pauze, fără întreruperi și poticneli, cu parcurgerea normal a textului; - este cea însoțită de perceperea și înțelegerea concomitentă a conținutului citit; - înseamnă, pe lângă celelalte calități amintite, sesizarea subtilităților textuale, a simbolurilor, așadar a expresivității și valorii artistice; - însoțită de analiză, comparație și evaluare, ea fiind o citire selectivă și repetată, în funcție de text și de obiectivul urmărit⁸.

Lecturile pe care le facem se împart de regulă în două grupe perfect distincte: documente profesionale, citite în timpul orelor de serviciu, textele de informare generală și de ficțiune rezervată orelor de destindere și repaos⁹.

Cinematografia, radioul, televiziunea, internetul, deși implică o participare emotivă crescută, sunt forme mult mai pasive – mintale – decât cartea. Cartea presupune un efort, o activitate și o implicare intelectuală. Cartea dezvoltă răspunderea personală. Cartea dă acele mari satisfacții pe care le dă munca, realizarea palpabilă, acțiunea dusă până la capăt. Numărul de cărți tipărite, difuzate, numărul de cititori ai bibliotecilor continuă să fie indicii primordiali de măsurare a culturii unui popor.

Relația elev-carte este cea care se transformă în relația om-carte în mod durabil pe restul vieții¹⁰.

Biblioteca vine în ajutorul elevului, oferindu-i sprijinul în aprofundarea cunoștințelor predate la clasă (manuale, culegeri, enciclopedii, lucrări de specialitate – mai nou acces la informații de pe internet) dar, de asemenea, *ea încearcă să formeze școlarul deprinderile de lectură, îl inițiază și îl învață cum să folosească informațiile primite și îl deprinde cu tehnica muncii intelectuale*. Se poate spune că biblioteca are un dublu rol: **de instruire și de educație**¹¹.

Trebuie să recunoaștem că atracția spre carte și spre lectură începe din familie, din primii ani de viață, când părinții vor deschide prima carte de povești cu care îi vor obișnui seară de seară pe cei mici. Apoi deprinderea de

⁸ Ibidem, p. 157.

⁹ ȘTEFĂNESCU, Paul. *Curs de citire rapidă în 12 lecții*. București: Editura Miracol, 1995, p. 205.

¹⁰ RUDEANU, Laura. *Manualul bibliotecarului școlar. Organizarea și funcționarea bibliotecilor școlare*. Ediția a II-a. București: Editura Atelier Didactic, 2013, p. 26.

¹¹ Ibidem, p. 27

a citi se va instala treptat-treptat, cartea ajungând un prieten nelipsit din viața copilului¹².

În prezent, se vorbește de o a treia revoluție pe care a traversat-o lectura, și anume trecerea la suportul electronic. Lectura electronică prezintă atât avantaje, cât și dezavantaje. În linii mari, se poate spune că lectura se dematerializează, ea poate înfrânge orice limitare impusă de spațiu și timp, dar ea cere o participare intensă, mult mai responsabilă, ea devine un exercițiu flexibil, creator, stimulat, este fluidă și productivă. În ciuda apariției noilor mijloace de comunicare, cele existente deja nu vor dispărea, lectura electronică nu va elimina lectura tradițională care va continua să ocupe o poziție deosebit de importantă în viața oamenilor, iar televiziunea și calculatorul nu vor elimina cartea tradițională, căci așa cum constata Paul Cornea „lectura mediază o formă de cunoaștere specifică, indispensabilă culturii și dincolo de ea, însăși existenței sociale”.

Tehnicile muncii intelectuale ne pot ajuta să ne orientăm în vastitatea cunoștințelor existente, să ne însușim esența și să contribuim și noi la dezvoltarea științei, a cunoașterii în general. Însușirea și perfecționarea metodelor și tehnicilor de muncă intelectuală în perioada optimă, la vârsta cea mai potrivită duce la formarea unei personalități armonios dezvoltate, determină crearea unui stil propriu de muncă intelectuală. Prin însușirea unor metode și tehnici de muncă intelectuală cât mai eficace se poate învăța mai mult și mai bine, nu doar atunci când suntem elevi sau studenți, ci și după aceea¹³.

Bibliografie:

Monografii

- ARMEANU, C. M; PANAGOREȚ, Oana. *Tehnici de superînvățare: cum să înveți foarte repede și foarte bine*. Ediția a IV-a. Alexandria: Editura Tipox, 2005.
- GOIA, Vistian. *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*. Cluj-Napoca: Editura Napoca Star, 2001.
- RUDEANU, Laura. *Manualul bibliotecarului școlar. Organizarea și funcționarea bibliotecilor școlare*. Ediția a II-a. București: Editura Atelier Didactic, 2013.

¹² Ibidem, p. 28.

¹³ *Tehnicile muncii intelectuale și dezvoltarea personalității*. Accesibilă pe Internet la adresa: ebooks.unibuc.ro/filologie/utilizatorii/8.htm

- ȘTEFĂNESCU, Paul. *Curs de citire rapidă în 12 lecții*. București: Editura Miracol, 1995.

Resurse Web

Tehnica muncii intelectuale și dezvoltarea personalității. [Citat: 3 martie 2015] Disponibil pe Internet la adresa: ebooks.unibuc.ro/filologie/utilizatorii/8.htm

Liviu Mitache

Din înțelepciunea orientală

Antologie și traducere din limba engleză de Liviu Mitache

Înțelepciune coreeană

Cei fără putere sunt de vină. Cei care au puterea nu au nici o vină.

Credința poporului e schimbătoare precum vremea vara. Trebuie să așteptăm vara.

Fiecare lumină are umbră ei.

Lumea nu are un singur stăpân. Așadar, oricine poate fi rege.

Omul e ca apa. Nu știi ce e în străfunduri.

Orezul din oală încă nu a fiert.

Pe munte nu cresc numai bambuși.

Prea multe slugi împuținează averea.

Timpul este cel mai mare învățător.

Înțelepciune otomană

Câinilor trebuie să le arăți pe cine să muște.

Un covor este destul de larg cât să încapă doi înțelepți, dar lumea nu este destul de largă pentru doi împărați. (Selim I Yavuz, sultan otoman, 1512-1520)

Puterea nu are răbdare. Taie și aruncă. (Pargalî Ibrahim Paşa, mare vizir otoman, 1523-1536)

Să fii ceea ce pari și să pari ceea ce ești*. (Soliman Magnificul către marele vizir Ibrahim Paşa)

Înțelepciunea sufită Hagi Bektaş Veli**

Caută și găsește.

Acela care e înțelept, dar nu împarte înțelepciunea lui, e un ignorant.

Lasă-ți inima ta, mâna ta și masa ta deschise pentru ceilalți.

Nu uita că dușmanul tău este deasemeni un om.

Frumusețea oamenilor este frumusețea cuvintelor lor.

Nu îi răni pe alții , chiar dacă tu ești rănit.

Cea mai mare carte de citit este omul.

Să faci bine în schimbul răului este esența umanității.

*Este un gând al lui Rumi, parafrazat de Soliman Magnificul.

**Hagi Bektaş Veli a fost un filosof, înțelept și mistic musulman (sufi), care a trăit între 1209 și 1271.

Cel care nu se poate curăța pe sine, nu îi poate curăța pe alții.

Dumnezeu este mai vizibil decât Soarele.

Să fii profesor înseamnă să dăruiești, nu să iei.

ALEGERI ȘI OPTIUNI

*Georgiana Pistol**

Leadershipul – alegerea generației tinere

Nu de mult timp, în România, s-au strecurat două noi concepte: cel de leadership și, implicit, cel de leader. Acestea au captat imediat atenția tuturor, având în vedere profiturile mari înregistrate de întreprinderile care abordează și promovează noile idei.

Ce înseamnă, de fapt, leadership-ul? Dacă ar fi să definim acest concept, nu ne-am putea axa pe un singur fapt, dovada constând în numeroasele sensuri oferite de-a lungul timpului chiar de către cei care-l practică. Însă, v-aș putea spune că leadership-ul reprezintă o artă, dacă am putea-o denumi așa, bazată pe știință și care presupune atingerea unui țel. Un element important, fără de care leadership-ul ar fi doar un vis, este constituit de prezența unui leader; pe înțelesul tuturor: conducătorul din umbră. Pentru a defini cât mai corect leader-ul, ar trebui menționat că cele două concepte provin din limba engleză, unde verbul to lead are mai multe sensuri: **a conduce**; a îndrepta; a determina; a îndruma; a dirija; a arăta drumul; a însoți. Cu siguranță v-ați schițat deja, în minte, cum ar trebui să arate un leader și ce este leadership-ul. Atenție, însă, deoarece, atunci când aud cuvântul de leader, mulți se gândesc, de fapt, la manager. Nu este adevărat, cele două concepte fiind destul de diferite. Leader-ul este cel care își împărtășește viziunea, iar manager-ul, cel care o pune în practică. Steve Jobs, co-fondatorul celebrei companii Apple, este exemplul viu de leader, deoarece el a avut o viziune clară: aceea de a crea un soft complet nou pentru telefoanele mobile, ceea ce a dus la o nouă revoluție în domeniu. În cazul manager-ului, Adela Jensen este un exemplu demn de urmat, deoarece ea coordonează cu succes departamentul de resurse umane al unuia dintre cei mai mari angajatori din sistemul bancar românesc, și anume BRD Group Société Générale.

Cea mai interesantă abordare a leader-ului și a leadership-ului mi se pare cea a lui Marian Rujoiu. El pleacă de la patru „distincții”: inteligența

*Georgiana Pistol este elevă în clasa a XI-a C la Colegiul Economic „Virgil Madgearu”.

fizică, inteligența intelectuală, inteligența emoțională și inteligența spirituală. Prima dintre ele, inteligența fizică sau, prescurtat, PQ, presupune capacitatea fizică a leader-ului de a face cât mai multe pentru a-și vedea viziunea pusă în practică. Aici intră participarea la ședințe, întâlnirea cu diferite persoane, statul peste program pentru terminarea activităților, convorbirile telefonice, videoconferințele, prezentările și lista mai poate continua. Cea de-a doua „distingție”, inteligența intelectuală, mai este cunoscută și sub forma IQ. De ce ar trebui un leader să dețină un coeficient ridicat de inteligență? Pentru că leadership-ul ține și de rezolvarea problemelor ce nu necesită amânare, iar acest lucru ar trebui să fie făcut de o persoană inovativă și, deci, inteligentă. Cea care precedă ultima „distingție” este inteligența emoțională sau EQ. Aceasta constă în conștientizarea faptului că oamenii te urmează, în special, pentru ceea ce ești. În relația cu aderenții săi, leader-ul ar trebui să dea dovadă de umanitate, o metodă eficientă fiind chiar lucrul „côte à côte” cu aceștia. Nu uita, motivarea și comunicarea cu persoanele din jurul tău este eficientă cu ajutorul afectivității.

Și ultima, dar cea mai importantă, inteligența spirituală sau SQ, care spune că „leader-ul poate dăruia cunoaștere, implicare, entuziasm, încredere, valori, idealuri și sensuri. Acesta dăruiește, iar cei care sunt conduși de el primesc aceste daruri.”¹

În urma clasificării celor patru tipuri de inteligențe, leader-ul poate fi: de bronz, de argint, de aur și de platină. Primul tip de leader, și anume cel de bronz, este cel care, după cum bine v-ați dat seama, stăpânește inteligența fizică. Adică el are o activitate fizică permanentă, deoarece depune mult efort în îndeplinirea viziunii. Cu toate acestea, lui îi lipsesc celelalte trei „distingții”, ceea ce nu îl va conduce întotdeauna la un succes prea mare. Leader-ul de argint este cel care, pe lângă inteligența fizică, o deține și pe cea intelectuală. După cum îi spune și numele, el este ca „argintul viu”, deoarece merge toata ziua de la o întâlnire de afaceri la alta, dar își rezervă și timp să analizeze și să soluționeze micile imperfecțiuni apărute. În cazul lui, lipsa celorlalte două tipuri de inteligență îi vor aduce, totuși, succese mari pentru o scurtă perioadă de timp. Al treilea tip de leader, cel de aur, impresionează și prin existența inteligenței emoționale. Are un coeficient ridicat de inteligență, depune efort pentru realizarea viziunii, dar își și motivează aderenții, sprijinindu-i și fiindu-le mereu alături, fie și cu gândul. Lucrul în echipa acestui leader se realizează într-un ambient plăcut și deloc

¹ Marian Rujoiu, *Tips & tricks în management și leadership*, <http://www.traininguri.ro/wp-content/uploads/2011/01/tipstricks-management-si-leadership.pdf>, 2009, p. 17.

tensionat, fiind cunoscut adesea și ca „aurul” companiei. Toate aceste lucruri asigură un succes mare, pe o perioadă lungă de timp. Toate cele patru „distincții” îi revin, însă, leader-ului de platină, care este dotat cu putere de muncă, inovează printr-un spirit creativ și inteligent, oferă suport emoțional tuturor, dar, se și implică în ceea ce faci, dându-ți o mană de ajutor, un imbold, tot ce ai nevoie pentru a reuși. Succesul lui este garantat și, cu puțin noroc, permanent. El este cel mai aproape de perfecțiune, fiind, din acest motiv, greu de găsit.

Există și aici reguli, ca în orice domeniu, pe care un bun leader ar trebui să le respecte. Mie îmi place să-l numesc „Decalogul unui bun leader”:

1. Spirit de echipa. 2. Feedback constant. 3. Ambianță plăcută de lucru. 4. Entuziasm „contagios”. 5. Putere de muncă. 6. Model de urmat. 7. Sarcini delegate. 8. O echipă unită. 9. Gândire strategică. 10. Coaching constant.

Leadership-ul înseamnă mult mai mult și de aceea a pătruns cu ușurință și la noi în țară. În loc de concluzie, vă voi spune că oricine poate deveni leader... oricine născut cu trăsături de leader sau care dobândește aceste valori prin multă muncă și corectitudine. Nu uitați, nici un leader nu este perfect, dar, cu ajutorul unei echipe impecabile, veți putea să obțineți succesul dorit care să vă facă mândru că sunteți leader.

Bibliografie:

✓ J. Adair, ***Liderul inspirațional. Cum să motivăm, să încurajăm și să avem succes***, Editura Meteor Press, București, 2007.

✓ J.C. Maxwell, ***Cele 21 de legi supreme ale liderului***, Editura Amaltea, București, 2002.

✓ M. Rujoiu, ***Tips & tricks în management și leadership***, <http://www.traininguri.ro/ro/wp-content/uploads/2011/01/tipstricks-management-si-leadership.pdf>, 2009